

Seguretat privada

Un sector en caos

Sense llei que el reguli i amb una proliferació excessiva d'empreses, el sector de la seguretat privada comença a notar-ne les conseqüències: pirateria, explotació i fins i tot suïcidis.

Les empreses de seguretat han experimentat un gran creixement.

ARXIU

El sector de la seguretat privada està al límit: un gran nombre d'empreses de les quals només un terç és rendible, unes condicions de treball penoses en alguns casos i una esperada llei que havia d'arribar aquest any —segons promeses de l'Administració— posposada ara al 91.

El creixement del sector es pot qualificar de *boom*. L'any 1975 el nombre d'empreses de seguretat no arribava a una desena a tot l'estat; el 1983 ja n'hi havia gairebé 400 i actualment —segons les fonts— el seu nombre oscil·la entre 1.300 i 1.800. D'aquestes xifres i, segons fonts sindicals, 560 es dediquen a la vigilància (vigilants i guardes jurats).

En 170.000 milions de pessetes s'ha calculat el volum de facturació de les empreses de seguretat a tot l'estat l'any 1989. El sector està format per 33.000 vigilants jurats. La proporció d'aquestes dades per al conjunt dels Països Catalans és la següent: prop de 46.000 milions de pessetes de facturació i uns 10.000 vigilants jurats.

Les empreses més importants del sec-

tor, que són també les que ofereixen millors serveis i professionalitat, tenen un 80% del volum total de la facturació. Són empreses fortament implantades a tot l'estat i que tenen la central a Madrid. Entre aquestes: Prosegur, Esabe, Prosesa, Grupo 4 i Protecsa. Algunes transcendeixen en importància el seu sector. Així, Esabe i Prosegur estan situades en els llocs 2 i 3 de la classificació de les 25 primeres societats de serveis a les empreses.

¿I la resta? "Algunes tenen beneficis, però la immensa majoria sobreviuen amb un despatx de 50 metres quadrats, una línia telefònica i dos empleats. Algunes fins i tot s'atreveixen a posar-se en marxa amb un capital de 100.000 pessetes", afirma un portaveu de Prosegur.

El gran desequilibri que significa que el 20% del mercat es reparteixi entre la majoria de les empreses afavoreix la competència deslleial, el descens de la qualitat en el servei i l'incompliment dels convenis.

Segons el portaveu de Prosegur, "les petites empreses, com no són capaces de prestar serveis a les grans infraestructures de la indústria i el comerç, acaben anant

al sector d'espectacles".

LA PART MÉS FOSCA

Uns 40 vigilants jurats es van suïcidar l'any 1989 a tot l'estat (uns 10 a Catalunya), segons fonts sindicals.

Leopold Villagra, secretari nacional del sector de seguretat d'UGT, assegura que "això no és fruit de l'atzar sinó de la situació del sector, en el qual el 86% dels treballadors són eventuais". Tot i que en el conveni vigent es preveia que el nombre es reduís al 70% per al 1990. "Aquesta situació —segueix Villagra— força els treballadors a realitzar jornades de 15 i 20 hores, mesos sencers sense ni un sol dia de descans, cobrar per sota del conveni (103.000 pessetes és l'establert per a un vigilant jurat) i, a més, no se'ls paguen les vancances ni la nocturnitat".

D'altra banda, moltes empreses de seguretat afirmen oferir plans d'estudis i formació que, segons Leopold Villagra, "són un engany, ja que són curssets d'un mes o dos que, a més, cobren als aspirants. Només un 4% de les empreses ofereixen una veritable formació". El representant